

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 504/2014
18.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К број 2143/10 од 30.08.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 број 989/13 од 23.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 18. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. – адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К број 2143/10 од 30.08.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 број 989/13 од 23.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К број 2143/10 од 30.08.2012. године, окривљени С.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 56, 57, те чланова 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од годину дана од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 184.320,00 динара, а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, те да правном следбенику покојне оштећене Г.Р. на име

трошкова кривичног поступка исплати износ од 284.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 989/13 од 23.10.2013. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.К. – адвоката С.С., преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К. број 2143/10 од 30.08.2012. године, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљени С.К. обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 181.319,76 динара, а да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су иста жалба у осталом делу и жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног – адвоката В.Д. одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом, одбачена је као неблагоприятна жалба окривљеног С.К., изјављена против пресуде Основног суда у Лесковцу К. број 2143/10 од 30.08.2012. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.К. – адвокат С.С., на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због повреде члана 16. став 2. ЗКП и члана 431. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће уважити захтев за заштиту законитости и утврдити да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...43/13), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту

законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног С.К., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, с тим што не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у обрзложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да ни првостепени, а ни другостепени суд, супротно члану 16. став 2. ЗКП, нису са једнаком пажњом испитали и утврдили чињенице које иду како на штету, тако и у прилог окривљеном. С тим у вези, у захтеву се наводи да ни првостепени, а ни другостепени суд, нису правилно оценили налаз и мишљење судских вештака Т.В. и С.З., нити налаз Универзитета у Новом Саду – департмана за саобраћај, нити су ценили место настанка саобраћајне незгоде, те дакле произилази да се захтевом указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа.

У захтеву за заштиту законитости се наводи и да је правноснажним пресудама учињена повреда одредаба члана 431. ЗКП „јер је донета неправилна одлука о кривичној санкцији“, дакле указује се на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, с тим што се не наводи конкретно у чему се ова повреда састоји.

Како су, дакле, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на разлоге због којих у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Предраг Глигоријевић,с.р.